

de Sprokkel

vrijzinnig humanistisch tijdschrift
regio Westhoek Noord

LENTE 2018

thema Bewust leven

V.U.: Marc Van Muylen, Galloperstraat 48, 8670 Koksijde | Verschijnt driemaandelijks | april - mei - juni | 6de jaargang nr. 4

Afgeefkantoor: Gent X
P913985 - BC31649

de mens^{uw}.nu
is vrijzinnig humanistisch

kernredactie

Lore Alleman

Nele Deblauwe

Lieve De Cuyper

Steven Dudal

André Lavey

Marc Mortier

Marc Van Muylem

Stefanie Proot

droegen ook bij aan dit nummer

Niels Lievens

John Strubbe

Denise Van der Meiren

Bericht aan de lezers en de auteurs

Dit tijdschrift wordt gratis verspreid binnen de vrijzinnig humanistische gemeenschap regio Westhoek Noord. Wens je dit tijdschrift te ontvangen stuur dan je adresgegevens naar diksmuide@demens.nu. Je gegevens worden, behoudens bezwaar, opgenomen in een bestand beheerd door het huisvandeMens Diksmuide en uitsluitend gebruikt voor de verspreiding van dit tijdschrift.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de door derden geleverde artikels. De kernredactie behoudt zich het recht om ingeleverde artikels te wijzigen, in samenspraak met de auteurs.

Inhoud

Editoriaal	2
Actueel	3
Column	4
Hoofdartikels	5-6-7-8-9-10-11-12
Visietekst	13-14
Jong & Vrijzinnig	15
Activiteiten in de regio	16-17-18-19-20
Lokale vereniging	21-22-23-24-25
Boekbespreking	26-27-28
In de kijker	29-30
Gedicht	31

Editoriaal

Bewust leven, het klinkt zo lekker hip en mindful, het is bijna een trend te noemen

De economische crisis, klimaatverandering en de veranderende maatschappij zijn dan ook voor veel mensen aanleiding om zich bewuster bezig te houden met onder andere hun eigen welzijn en het milieu. De één richt zich op de gezondheid, door beter te gaan eten en meer te gaan bewegen. De ander zoekt zijn heil op spiritueel terrein. Werd je een paar jaar geleden nog vreemd aangekeken als je zei dat je mediteerde, vandaag de dag is het heel normaal.

Ik denk echter dat bewust leven op meerdere vlakken tot uitdrukking kan komen. Bewust leven is geen doel op zich. Het is leven, onderzoeken, leren, uitproberen en vooral genieten van wat er is. En dat op een bewuste manier, met aandacht voor jezelf en voor de omgeving waarin je leeft. Bewust leven is leven met aandacht.

Voor mijzelf is bewust leven vooral van toepassing op de manier waarop ik naar het leven kijk. Het betekent eigen verantwoordelijkheid nemen, weten wie je bent, wat je kwaliteiten en talenten zijn en waar je naar toe wilt. Het is het besef dat je niet alleen op de wereld bent en dat je bewust de regie over je eigen leven in handen gaat nemen: zorgen voor je eigen lichaam, willen slagen, streven naar het beste resultaat, bevlogen zijn, doelgericht je leven leiden, veel persoonlijke inzet, gemotiveerd door persoonlijke groei en niet door geld alleen, je bent regisseur van je eigen leven i.p.v. het slachtoffer. Bewust leven betekent voor mij dan ook een attitude, een levenshouding.

Als je bewust leeft doe je de dingen in het belang van de ander én van jezelf. Het kan zijn dat het belang van die ander voor jou op een gegeven moment belangrijker is dan je eigen belang. Je handelt dan uitsluitend in het belang van de ander en niet van jezelf. Maar je doet dit bewust, je doet dit vrijwillig, niet omdat je jezelf op dat moment opoffert.

Gelukkig heb ik een echtgenote die me ervan bewust maakt, dat ik hierin soms (dikwijls) overdrijf en dat ik misschien beter af en toe bewust even stil sta bij iets wat gedaan of gecreëerd werd, voordat ik al weer verder ren naar het volgende dat gedaan moet worden.

Ja, ik ben mij daarvan bewust!

Marc Van Muylem
voorzitter Vrijzinnig Huis Koksijde

Debatwedstrijd digimores West-Vlaamse voorronde

Ook dit jaar sloegen Hujo, Digimores, de huizenvandeMens en deMens.nu opnieuw de handen in elkaar voor een nieuwe editie van de Digimores Debatwedstrijd. Deze wedstrijd zoekt naar de meeste kritische geesten van de 3de graad secundair onderwijs, met een finale op 17 maart in het Vlaams Parlement. Op 21 februari was er een West-Vlaamse voorronde te Kortrijk waarbij 10 West-Vlaamse duo's om een finaleplaats streden. De deelnemende duo's kwamen van het Atheneum Pottelberg Kortrijk, MSKA Roeselare, Jan Fevijn Brugge, Sint-Lodewijkscollege Brugge en het GO! atheneum Avelgem. De winnaars te Kortrijk waren Yorre en Jonas van GO! atheneum Avelgem. Proficiat! Meer info via www.debatwedstrijd.be

5 jaar LEIF in West-Vlaanderen: informatieve gespreksavond op 20 juni te Brugge

LEIF West-Vlaanderen bestaat dit jaar 5 jaar en organiseert daarom een grootschalige informatieve gespreksavond waarbij 5 jaar waardige levenseindezorg in de provincie onder de loep wordt genomen. Geïnteresseerden kunnen meer te weten komen over de lopende informatieve dienstverlening via LEIFpunten en voordrachten, verhalen uit de praktijk horen en een discussie rond euthanasievragen bij psychisch ondraaglijk lijden bijwonen. Te gast is onder meer Wim Distelmans. Het evenement is toegankelijk voor een ruim publiek.

Permanentie vrijzinnig humanistisch consulent van het huisvandeMens Diksmuide in het Vrijzinnig Huis Koksijde

In het Vrijzinnig Huis Koksijde houdt vrijzinnig humanistisch consulent Lore Alleman van het huisvandeMens Diksmuide permanentie de eerste en derde dinsdag van de maand van 9u30 tot 16u30. Maak steeds een afspraak met Lore via huisvandeMens Diksmuide op tel 051 55 01 60 of per mail via diksmuide@deMens.nu. De diensten omvatten de uitwerking van plechtigheden en het informeren over keuzes bij het levenseinde met aanvullend begeleiding bij het invullen van wilsverklaringen.

Muziekwedstrijd Freedom of mind

Freedom of Mind is muziekwedstrijd gelanceerd door deMens.nu. De opdracht is een track schrijven die het vrije denken als thema heeft. De wedstrijd staat open voor alle muziekgenres. Alle deelnemers moeten minstens 14 jaar zijn en per deelnemende groep moet er minstens één persoon onder de 35 jaar zijn. De inschrijvingsperiode liep van 4 december 2017 tot 31 maart 2018 en nu is het uitkijken naar de finale die doorgaat op zaterdag 12 mei in De Vaartkapoen in Brussel, Sint-Jans-Molenbeek, waarbij de 8 finalisten komen spelen. Er zijn alvast veel inschrijvingen voor deze muziekwedstrijd, waaronder enkele West-Vlamingen. Wens je de finale bij te wonen kijk dan op de websites www.freedomofmind.be en www.deMens.nu voor praktische info.

De kijk van ... Nele

Je bent wat je eet?

Het ontbijt wordt bij mij thuis klaargemaakt door iemand die vóór 8 uur al de vrolijkste banaan van de tros is, iemand die op dat uur al héél veel weet te vertellen, van het weer dat we die dag krijgen tot de actuele nieuwtjes uit de wereld, iemand die de energetische waarde van een vrachtwagenlading batterijen in zich draagt binnen de minuut na het opstaan.

Iemand is niet ik.

De ochtend is niet mijn time to shine. Opstaan doe ik pas nadat iedereen al beneden is. Met wat geluk kan er een 'goeiemorgen' van af, maar dat is niet zeker. Het liefst schuif ik in stilte aan de ontbijttafel, waar ik elke ochtend wat krachtvoer naar binnen werk. Steeds hetzelfde ontbijt: havermout, blauwe bessen, gesmolten zwarte chocolade, overgoten met ijskoude sojamelk. O wee als het eens anders is, een gewoontedier met een ochtendhumeur verstrooi je niet in haar routine. Dat is voor niemand een cadeau 's ochtends vroeg.

Af en toe moet ik noodgedwongen zelf de ontbijtsleur op gang trekken. Zo stond ik op een ochtend achter het fornuis zeer boos te wezen op niets en niemand in het bijzonder, zonder reden op de koop toe, want zo gaat dat. Ik smolt een portie bittere chocolade. Met het thema van dit nummer in het achterhoofd zocht ik op de verpakking naar

een label dat mijn gemoed kon sussen. Het moest toch Fairtrade chocolade zijn? Maar neen, niets dat daarop wees. Bij de blauwe bessen ook geen goed nieuws: die kwamen uit Chili. Wat had ik verwacht, in het putteke van de winter? Ah, daar de sojamelk, dat is toch goed, neen? Wel, het is hoe je het bekijkt. Het is plantaardig, en dus (in mijn ogen) beter dan gewone koemelk. Maar voor de enorme hoeveelheid soja die gekweekt moet worden, sneuvelen ook enorme hoeveelheden bos. Niet zo'n bewuste ontbijter dus. Niet Fairtrade, niet bio, niet ecologisch.

En toen ik er verder over nadacht: 's middags, tussendoor, 's avonds, geen van de maaltijden die ik eet is echt bewust samengesteld. Ik maak boodschappenlijstjes in functie van het aantal eters aan tafel, want koken voor twee is anders dan koken voor zes. Ik zoek uit wat er wel en niet graag gegeten wordt door het kroost, want je wil het niet meemaken: eerst met veel tijd en goesting een rode kool stoven, om dan te horen te krijgen dat rode kool BAH! EIKES! VIES! is. Tot zover denk ik na over wat er op tafel komt. Maar verder? Neen, ik pleit schuldig. Geen bewuste keuze voor vegetarisch of veganistisch eten (hoewel ik dat wél eet,

graag zelfs, maar ik kies er nooit bewust voor). Geen bewuste keuze voor bio (hoewel we onze yoghurt bij de boer kopen, eerder uit gewoonte, en omdat we hem goed kennen). Geen chocolade van de Oxfam (want die van de Olifant vindt iedereen thuis gewoon lekkerder). Geen zelfgekweekte groenten (daar is plaats noch tijd voor). En geen water van de kraan (omdat een rare kronkel in mijn hoofd nog altijd denkt dat water uit een fles beter is).

Ik ga beginnen met kleine stapjes: geen tomaten en courgettes meer op het menu tot de zon gaat schijnen. De paashaas mag een kippenhok en een paar kloeke hennen brengen, we zullen de bio-eitjes graag eten. En een kan met kraantjeswater in de koelkast, misschien is dat ook geen slecht idee.

Kleine stapjes dus, en ik zal ook niet té streng zijn voor mezelf, want ik las ooit ergens dat de eis tot consequentie de doodsteek voor elk goed initiatief betekent.

**'s middags,
tussendoor,
's avonds, geen van
de maaltijden die ik
eet is echt bewust
samengesteld**

Festina Lente

Het is eenvoudig om haastig door het leven te stormen zonder veel stil te staan bij bepaalde zaken. Meer en meer mensen functioneren op hun zogenaamde automatische piloot. Ze zijn zich minder bewust van hun omgeving en de essentiële factoren die bijdragen aan hun welzijn. Burn-out is dan ook een van de meest nieuwe psychische problemen van de huidige samenleving. Le Soir meldde op 29/01/18 dat volgens de cijfers van het Riziv 28.000 mensen vorig jaar arbeidsongeschikt waren door burn-out.

De oorzaken van deze cijfers zijn niet ver te zoeken. De wereld is in een recordtempo aan het veranderen en dit op verschillende vlakken tegelijk en aan ongelijke snelheden. Amerikaanse legerofficieren noemden dit een VUCA (vluchtige, onzekere, complexe en ambigue) wereld. Het tempo van verandering is onvergelijkbaar met wat de mens ooit heeft gezien. Op het eerste zicht lijken het veranderingen die ver boven ons hoofd plaatsvinden, maar ze beïnvloeden ons dagelijks leven heel concreet. De beste voorbeelden zijn de vele start-ups en grote technologiebedrijven in Silicon Valley, USA die continu bezig zijn met het ontwikkelen van technologie om bijvoorbeeld sneller en beter met elkaar geconnecteerd te worden. Elke generatie wordt hierdoor beïnvloed en dit was haast enkele tientallen jaren geleden ondenkbaar.

We nemen de tijd niet meer om stil te staan, te reflecteren, te onthaasten, te disconnecten en om verveling de kans te geven ons te besluipen. We gaan in hetzelfde tempo vooruit als de veranderingen die op ons afkomen. Levensbehoeftes of verlangens moeten zo snel mogelijk bevredigd worden in deze fastfood samenleving. De millennials en Generatie Y die nu afstuderen en op de arbeidsmarkt terechtkomen illustreren dit. Ze staan vol ongeduld te popelen om te bewijzen dat ze er klaar voor zijn. Tijd om te groeien op vlak van competenties, vaardigheden en kennis gunnen ze zichzelf niet. Harder. Better. Faster. Stronger. Anderzijds is het wel eigen aan de mens om al zijn mogelijkheden optimaal te benutten en het beste uit zichzelf of de situatie te halen. Het is echter de manier waarop dit gebeurt die we moeten ombuigen.

We hebben allemaal de nodige tools om minder gejaagd te leven. Het zijn namelijk onze eigen hersenen en meer bepaald hun werkingsmechanismen die ons hierbij kunnen helpen. De overtuiging dat een gejaagd leven het onlosmakelijk gevolg is van deze hedendaagse VUCA-wereld is bij velen diep ingeworteld. Het leidt tot denkfouten die resulteren in foutieve beoordelingen of interpretaties. De mens creëert vanuit zijn eigen percepties dus zijn eigen "subjectieve sociale realiteit". Afwezigheid op bepaalde social media kanalen wordt door velen gezien als effectieve afwezigheid uit het sociale leven. Fear of missing out. Angst om alleen over te blijven. Terwijl "iedereen" aan de andere kant staat.

Via een veelzijdige kijk of open geest zijn wij wel in staat om doordachte keuzes te maken. Onze mindset heeft hier dan ook mee invloed op. Het is onze overtuiging hoe we staan tegenover de manier waarop wij denken over onszelf en in het bijzonder onze intelligentie en kwaliteiten. De Amerikaanse psychologe Carol S. Dweck beschrijft door haar tientallen jaren onderzoek naar prestatie en succes dat er twee mindsets zijn die de mens kan hebben. Wij hebben allen een statische (fixed) mindset of een op groei gerichte (growth) mindset.

Men spreekt over een statische mindset als men overtuigd is dat intelligentie, vaardigheden en talenten vastliggen. Dit is dan ook beperkend voor het bewustzijn en de open geest van de mens. In de sport is dit een herkenbare valkuil bij talentvolle atleten. De prestaties in hun wereld zijn vanzelfsprekend en zij hebben geen behoefte om hieraan be-

wuste aandacht te besteden of inspanning te investeren. Het risico op latere leeftijd is dat zij hun maximale potentieel niet bereiken. Ze willen de continue bevestiging van hun talent waardoor er geen plaats is voor feedback over fouten of gebreken. Dit wordt gezien als een bedreiging voor hun eigenheid. Een eerste reactie is vaak een defensieve houding. De mogelijkheid bestaat dat atleten met een statische mindset de top bereiken, maar vaak kunnen ze hun prestaties niet vasthouden. Alle mogelijkheden die ze bezitten tot buitengewone prestaties worden gelimiteerd door hun statische mindset. Groei is enkel mogelijk wanneer verder wordt gekeken dan enkel de eigen noden. Wanneer je de succesvolle ander niet ziet als een bedreiging maar een opportuniteit om te leren. Wat in de sport geldt, geldt uiteraard ook elders, zij het wat minder duidelijk.

Elk individu is uniek als het gaat om persoonlijkheid, interesses en talenten. Iedereen is dan ook in staat om te veranderen door ervaringen op te doen en het hieraan gekoppeld leerproces. Mensen met een groei mindset verlaten hun comfortzone en begeven zich vaker tot altijd in de leerzone ofwel de optimale prestatiezone. Zij zullen tijd en energie investeren om hun basiskwaliteiten te ontwikkelen om succesvoller te worden in hun kunnen. In dat leerproces schuwen zij geen feedback of kritiek en gaan zij uitdagingen met plezier aan. Indien ze tegenslagen kennen zullen zij doorzetten om deze te overwinnen. Het doorstaan van moeilijkere periodes in een mensenleven is hierdoor dan ook mogelijk. Men wordt naar de toekomst toe weerbaarder omdat men heeft leren omgaan met harde en moeilijke situaties. Als men geen uitweg meer ziet voor bepaalde situaties zullen zij in staat zijn om buitengewone resultaten te leveren via een op groei gerichte mindset. Vaak worden dan oplossingen gevonden en viert creativiteit hoogtij. In de relationele omgang met anderen zullen zij zich meer

focussen op de noden van de anderen, hun objectieven en uitdagingen. Zij zullen hun inspanningen aanpassen om anderen mee te kunnen ondersteunen omdat ze beseffen dat ze die impact hebben op hen.

Als men begrijpt hoe de op groei gerichte mindset werkt leidt dit tot een diversiteit van bepaalde gedachten en handelingen. Bewuster leven komt hierdoor sterker binnen ons bereik. Vaker zijn situaties complexer dan men denkt en spelen er heel wat factoren mee. Het is dus van uiterst belang om juist sereen en bewust hiermee aan de slag te gaan. Om bewust te leven in deze VUCA-wereld kan men de paradoxale Latijnse spreuk "festina lente" (haast je traag) toepassen. Het bewust toepassen van een op groei gerichte mindset zal mensen dan ook in staat stellen om bewuster te leven. Hierdoor worden we minder toeschouwer van ons eigen leven, maar gaan we er terug middenin gaan staan. Net daar waar we het kwetsbaarst zijn voor de vele veranderingen. Maar het is tevens de plaats waar we met bewondering naar de gebeurtenissen rondom ons kunnen kijken.

Jon Strubbe
psycholoog

Jon Strubbe is een psycholoog die werkzaam is op het gebied van menselijke prestaties. Hij behaalde zijn diploma Klinische Psychologie aan de Vrije Universiteit Brussel. Ondertussen is hij werkzaam bij TICKA waar zij focussen en ondersteuning bieden in de ontwikkeling van individuen en teams op het gebied van sport, de bedrijfswereld of het alledaagse leven.

Bewust kiezen voor een vrijzinnig humanistische afscheidsplechtigheid

Elk menselijk leven wordt gekenmerkt door een aantal breukmomenten, zoals geboorte, puberteit, huwelijk, overlijden. Het zijn deze momenten waarop mensen vaak behoefte hebben om bewust stil te staan bij het nu, terug te blikken en vooruit te kijken. Ook vrijzinnig humanisten hebben het op sleutelmomenten in hun leven nodig om hun emoties onder woorden te brengen en te delen met mensen die hen nabij zijn. Hiervoor kunnen ze aankloppen bij het huisvandeMens.

Lege dozen?

Ik weet dat er vrijzinnig humanisten zijn die de zin van plechtigheden niet inzien. Zij vinden dat rede moet primen op emoties, dat we onze plechtigheden afgekeken hebben van de katholieken en dat het 'lege dozen' zijn, vooral vorm, weinig inhoud, omdat het geen gestandaardiseerde rituelen met een lange geschiedenis zijn.

Nochtans ervaar ik het helpen vormgeven van plechtigheden als een van de meest zinvolle aspecten van mijn job als consulent bij het huisvandeMens. Ik ondervind dat vooral mensen die een dierbare verloren hebben dankbaar gebruik maken van onze diensten. Vaak zijn ze te verward of te verdrietig om het afscheidsmoment zelf ineen te steken.

Meestal werden deze mensen naar ons doorverwezen door de begrafenisondernemer, vaak weten zij niet goed wat een vrijzinnig humanistische afscheidsplechtigheid juist inhoudt. Nadat ik hen geïnformeerd heb, krijg ik regelmatig hetzelfde te horen: 'Ik kan me heel goed vinden in wat je allemaal vertelt, maar ik had nog nooit van vrijzinnig humanisme gehoord'. Of: 'Onze pa had moeten weten dat jullie bestonden, dan had hij zeker ook zo'n plechtigheid gewild.'

Om bewust te kiezen heb je correcte informatie nodig. Daarom som ik hieronder op welke soorten afscheidsplechtigheden er bestaan en leg ik het verschil uit tussen een burgerlijke/neutrale en een vrijzinnig humanistische afscheidsplechtigheid. Daarna licht ik toe wat voor mij de kern uitmaakt van een vrijzinnig humanistische plechtigheid.

Soorten afscheidsplechtigheden

Op de dienst burgerzaken van jouw gemeente kan je een 'verklaring inzake teraardebestelling' laten registreren. Hierin bepaal je ten eerste wat er met jouw lichaam gebeurt na je overlijden en ten tweede welk afscheidsritueel strookt met jouw levensbeschouwing. Je hebt de keuze tussen: geen ritueel, een ritueel volgens de katholieke, protestantse, joodse, anglicaanse, orthodoxe, islamitische

godsdienst, een vrijzinnig ritueel of een ritueel volgens de neutraal filosofische overtuiging. Veel mensen kennen het onderscheid tussen de vrijzinnige en de neutrale afscheidsplechtigheid niet en ik moet toegeven dat het onderscheid in de praktijk niet altijd duidelijk is.

*Zoals de wind die door de bladeren waait,
zo waai jij door mijn gedachten.*

Een plechtigheid volgens de 'neutraal filosofische overtuiging', beter gekend als een 'burgerlijke' plechtigheid, wordt vrij ingevuld volgens de levensbeschouwing van de overledene. Meestal is het een werknemer van de begrafenisondernemer, een familielid of een kennis van de overledene die de plechtigheid schrijft en in goede banen leidt. In België zijn er -in tegenstelling tot in Nederland- slechts een handvol zelfstandige ritueelbegeleiders actief. De inhoud, kwaliteit en kostprijs van een burgerlijke afscheidsplechtigheid hangt volledig af van de persoon die deze helpt vormgeven.

Voor een vrijzinnig humanistische afscheidsplechtigheid kan je aankloppen bij het huisvandeMens. Terwijl de begrafenisondernemer instaat voor het praktische luik van de begrafenis, zorgt een consulent of een (daarvoor opgeleide) vrijwilliger voor het schrijven en uitspreken van de tekst. Soms hebben de vrienden en familieleden een grote inbreng in de plechtigheid en praat de spreker het geheel aan elkaar. In andere gevallen is de spreker vooral aan het woord, omdat de nabestaanden niet in staat zijn om iets te zeggen of te schrijven. Als erkende levensbeschouwing krijgen wij werkingsmiddelen van de overheid, waardoor wij onze dienstverlening gratis kunnen aanbieden.

Vrijzinnig humanistisch

Wat maakt een afscheidsplechtigheid vrijzinnig humanistisch? Ten eerste is er het vrijzinnig aspect. In de tekst wordt niet verwezen naar een god of een hiernamaals en er komen geen religieuze symbolen in voor. De meeste

vrijzinnig humanisten zien het einde van dit leven als het definitieve einde. “Waar put je dan troost uit?” is een vraag die ik regelmatig krijg. Dat brengt mij bij het humanistische aspect van de plechtigheid.

We putten troost uit het leven dat vóór de dood plaatsgevonden heeft. De mens staat centraal: wie de overledene was, wat hij betekende voor zijn dierbaren en wat hij zal blijven betekenen, over de grenzen van de dood heen. Iedere mens is uniek en elk levensverhaal is uniek, die levensloop vormt de rode draad doorheen de plechtigheid. Op basis van een of meerdere gesprekken met de nabestaanden reconstrueer ik de weg die de overledene afgelegd heeft: Waar en wanneer is hij geboren? Waar ging ze naar school? Wat deed zij van werk? Had hij kinderen? Op die manier bekom ik een soort ‘curriculum vitae’, de feiten.

Achter deze feiten, en daarin zit de kern van een humanistische uitvaart voor mij, zoek ik naar verdieping in het levensverhaal. Ik probeer de mens te zien. Wat deed er nu écht toe voor haar? Vanuit welke waarden leefde hij? Waar haalde zij kracht vandaan? Hoe ging hij om met tegenslag? Waar was ze trots op? Waar had ze spijt van? Ik probeer een zo eerlijk mogelijk beeld te schetsen van de overledene. Ook de kleine kantjes mogen -respectvol- aan bod komen. Ik kom vaak tot de conclusie dat onze zwaktes de doorgeschoten versie van onze sterktes zijn, de keerzijde van de medaille.

Stutjes met eieren

Irma* bijvoorbeeld, moeder van vier dochters, was heel spaarzaam. Tijdens haar afscheidsplechtigheid vertelde ik hierover het volgende.

Irma zag erop toe dat er geen geld verspild werd. Alle uitgaven werden nauwkeurig in een boekje genoteerd en ze wist tot op de frank hoe veel er in haar portemonnee zat. Haar zuinigheid zorgde ervoor dat Irma moeilijk kon genieten van dingen. Waarom zou je bijvoorbeeld betalen voor koffie op terras als je er thuis gratis kan drinken?

Chips, cola en snoep, dat zijn dingen die je strikt genomen niet nodig hebt. Dus kwam die ‘rommel’ bij haar niet in huis. Op schoolreis kregen Irma’s dochters geen zakgeld mee om frietjes te kopen. Nee, de Vervakes kregen stutjes met eieren mee. Op het moment zelf was dat natuurlijk allesbehalve prettig, maar het zijn die kleine, typische gebeurtenissen waar ze nu samen om kunnen lachen. Ze weten ondertussen dat hun moeder het beste met hen voorhad, en hoe trots ze was toen ze elk van haar dochters een appeltje voor de dorst kon meegeven wanneer ze het ouderlijke nest verlieten.

Tattoos

Zelfbeschikking is een belangrijke waarde bij vrijzinnig humanisten, iedereen geeft zijn eigen leven vorm, en bij de ene verloopt dat harmonieuzer dan bij de andere. Soms krijg ik een ingewikkeld verhaal te horen: er zijn gebeurtenissen die te pijnlijk zijn om onder woorden te brengen, de overledene had geheimen voor zijn omgeving of had alle contact verbroken. Op die momenten probeer ik niet te oordelen en ga ik met de nabestaanden op zoek naar een respectvolle manier om afscheid te nemen van de overledene, zonder doekjes om de werkelijkheid te winden. Jos* bijvoorbeeld, is in verdachte omstandigheden overleden. Dit is een stukje uit zijn afscheidsplechtigheid.

Wanneer Jos ergens was, dan had iedereen hem al snel opgemerkt. Meestal was hij druk aan het vertellen, hij kon geen minuut stilzitten en genoot van aandacht. Jos was creatief, energiek en dynamisch. Dat maakte ook dat hij zich snel verveelde. Huisje, tuintje, kindje? Niets voor hem. Jos kon moeilijk overweg met sleur, ging op zoek naar spanning en avontuur ... en ging hierin steeds verder. Hij leerde louche figuren kennen en kwam in een neerwaartse spiraal van verslaving en criminaliteit terecht.

Het was voor jullie moeilijk om machteloos aan de zijlijn te moeten toekijken. Toch lieten jullie hem niet in de steek. Je kon moeilijk níet van Jos houden: zijn spontaniteit en ongedwongenheid, zijn humor ... maakte dat iedereen voor hem deed wat hij of zij kon, naar eigen draagkracht en vermogen. Hoe moeilijk Jos het ook had, de wetenschap dat hij graag gezien werd, zal voor hem ongetwijfeld een bron van kracht geweest zijn. Dat bleek ook uit de tattoos die hij liet zetten, elk van deze tattoos verwees naar een van de mensen die hem nauw aan het hart lagen.

Vaarwel allemaal!

Af en toe mag ik de afscheidsplechtigheid verzorgen van iemand die ik beschouw als een echte levenskunstenaar. Linde* was zo iemand. Ze was achtenzestig toen ze ongeneeslijk ziek werd. Met chemotherapie kon hoogstens wat tijd gekocht worden en daar paste ze voor. Drie maanden voor ze gestorven is, had ik een gesprek met Linde. Vol energie vertelde ze mij haar levensverhaal en ze vroeg mij om de tekst voor haar afscheidsplechtigheid hierop te baseren. Dit is een stukje uit de tekst.

Wanneer Linde op haar leven terugkeek, had ze het gevoel dat ze er alles uitgehaald had, ze greep alle kansen die zich voordeden. Ze werd niet gespaard van miserie, maar maakte ook veel plezier. Haar lijfspreuk was 'À la guerre comme à la guerre.' Het leven is wat het is met zijn vreugde en verdriet. En we laten ons niet doen! We pakken de dingen aan zoals ze komen. Toen ze ziek werd, was dat voor velen een donderslag bij heldere hemel, maar niet voor haar. Ze had een vreemd gevoel de laatste tijd, een enorme drang om te creëren, het gevoel dat er nog zo veel af te werken viel. Ze maakte het afgelopen jaar maar liefst veertien beelden. Haar nakende afscheid was voor haar het laatste stukje van de veelkleurige puzzel die haar leven vormde.

Ze sprak over haar eigen dood alsof het de normaalste zaak van de wereld was. Enkel het afscheid nemen van

haar kinderen, daar durfde ze op voorhand niet over nadenken. Iedereen weet dat haar jongens haar grootste rijkdom waren. Op haar 21ste werd ze moeder van Steven en twee jaar later werd Kris* geboren. Haar kinderen mochten spelen en ravotten, kregen elk een hobbytafel in de woonkamer die ze maar één keer per week moesten opruimen, zodat ze niet gestoord werden in hun creativiteit. Een beetje rommel, dat deerde haar niet, zolang de kinderen zich maar ten volle konden ontplooiën. Als het op haar jongens aankwam, liet Linde niet met zich sullen, ze schermde als een leeuw voor hen. Wanneer hen onrecht aangedaan werd zei ze: 'Zeg maar dat je moeder eens zal bellen!', ook toen ze al lang volwassen waren.*

Om haar zonen hiermee niet te belasten, plande Linde haar eigen begrafenis. Haar leven was doordrongen van schoonheid en ze hoopte dat dit ook een mooi moment zou worden. Natuurlijk deed ze dit weer op haar manier, met een kwinkslag. Ze maakte zich op en liet foto's nemen voor op het gedachtenisprentje. Ze had een dikke mantel aan, waarmee ze wilde zeggen: "Ik ben ermee weg, vaarwel allemaal!"

* fictieve namen

Lore Alleman
huisvandeMens Diksmuide

Huisgenoten

Gereedschap voor het leven

We kunnen er moeilijk om heen. Onze tijd wordt gekenmerkt door een aantal tegenstellingen. Ons welzijn is niet recht evenredig gestegen met onze welvaart. We worden om de oren geslagen met artikels over de burn-out die epidemische proporties blijkt aan te nemen. We zijn vrij om met de partner van onze keuze te trouwen en toch stijgt het aantal echtscheidingen gestaag. Dankzij de sociale media hebben we meer vrienden dan ooit en toch blijkt het moeilijk te zijn om in het echt een gesprek aan te knopen. We zijn vrijer dan ooit om te zeggen wat we willen, maar soms lijkt het erop dat we de kunst van het gesprek verleerd zijn.

Gelukkig zijn mensen veerkrachtige wezens. Met vallen en opstaan zoeken we met zijn allen naar hoe we anders kunnen gaan leven: gezonder, bewuster, groener, evenwichtiger. In het huisvandeMens loopt dit jaar een project waarmee we mensen willen helpen bij deze zoektocht. 'Huisgenoten. Gereedschap voor het leven.' Is een reeks van laagdrempelige, inspirerende workshops in kleine groep in een huiselijke sfeer rond levenskunst, zelfzorg en zingeving. Hieronder vind je het jaarprogramma, je bent van harte welkom!

Programma

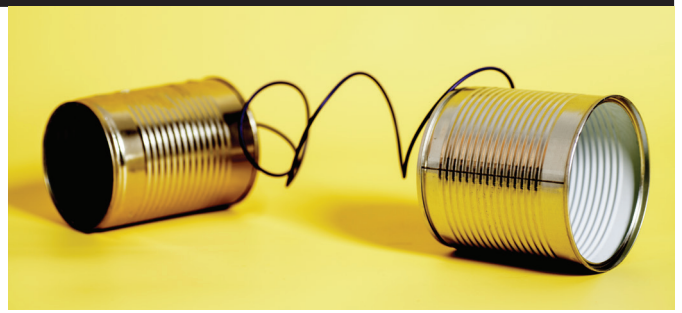
VLOT CONTACT LEGGEN

Woensdag 7 februari 2018

De eerste workshop 'vlot contact leggen' is al achter de rug. We zaten meteen met een full house. Waarschijnlijk geeft dat aan dat het thema toch wel heel wat mensen bezig houdt en dat men het in een samenleving waarin men elkaar via sociale media heel vlot weet aan te spreken en dikke duimen toewuift, toch moeilijk heeft om in levende lijve in gesprek te gaan met onbekenden.

Meteen werd duidelijk dat de grote groep een uitdaging zou vormen.

Een eerste kennismakingsrondje met de buurman of buurvrouw leek nog niet te lukken. Vrij in de ruimte rondlopen en iemand aanspreken, dat bleek voor sommigen al veel minder evident. Lesgeefster Machteld legde uit dan onze (negatieve) gevoelens en gedachten ons vaak in de weg staan om een authentiek contact te leggen en dat we moeten durven kijken naar de kern waar volgens haar bij iedereen wel iets positief te vinden is. Met het benadrukken van onze eigen kwaliteiten werd de workshop afgesloten. Een

geslaagde namiddag, al bleven de mensen die op zoek waren naar zeer concrete en meteen bruikbare tips deze namiddag misschien wel een beetje op hun honger zitten...

FILOCAFÉ

Woensdag 16 mei 2018, 19u30-22u

Begeleid door Nele Vandendriessche

Merk je ook dat op sociale media meningen zomaar in het rond gestrooid worden? Woord tegen woord, zwart tegen wit, vaak weinig onderbouwd. In het Filocafé gaat het er anders aan toe. Hier voer je een open dialoog, op zoek naar een antwoord op de vraag die door de groep gekozen werd. Een ervaren gespreksleider bewaakt het proces en wakkert het gesprek aan. We luisteren en streven naar inzicht, niet naar het krijgen van ons eigen grote gelijk. Een 'Socratisch Gesprek' voor open en kritische geesten!

HANDLEIDING IN DE LIEFDE VOOR SINGLES

Donderdag 27 september 2018, 19u30-22u

Maximum aantal deelnemers: 30

Begeleid door Jasmien Peeters

Wist je dat er een handleiding in de liefde bestaat? Dat een 'upgrade' in de liefde mogelijk is? Zo helpt de hechtings-theorie singles bij hun partnerkeuze. Er is ook de evolutie-theorie van Darwin, de angst voor beren, Don Draper, onze emotionele logica, effectieve afhankelijkheid,... gefundeerde wetenschappen van de liefde en misschien kan jij die kennis gebruiken! Een verhelderende kijk op partnerkeuze en verliefdheid.

BOOST JE ZELFVERTROUWEN

Woensdagen 7, 14 en 21 november 2018, 14u-15u30

Begeleiding door Katrien Ballyn

Maximum aantal deelnemers: 10

Ben je erg onzeker? Voel je je afhankelijk van het oordeel van anderen? Heb je meer respect voor anderen dan voor jezelf? Dan zijn deze workshops iets voor jou. Tijdens deze drie bijeenkomsten krijgen je meer inzicht in het 'ik', zelfvertrouwen en eigenwaarde. Aan de hand van oefeningen en praktische tips leer je hoe je terug op jezelf kan leren vertrouwen. Na deze workshops ga je naar huis met een vat vol 'werktuigen' om je zelfvertrouwen verder op te krikken en steviger in je schoenen te staan.

**(KOOK)WORKSHOP HELP,
EEN VEGGIE AAN DE FEESTTAFEL!**

Woensdag 5 december 2018, 18u30-21u30

Maximum aantal deelnemers: 14

Deelnamekost: 12 euro

Begeleid door Nele Vandeviaene

Je nodigt de hele familie uit op kerstavond. En dan hoor je dat je neef vegetariër is geworden. Wat nu? In het gezelschap van een grote meerderheid alleseters voelen vegetariërs zich soms op een eiland. Hun eetgedrag wordt niet altijd door iedereen gewaardeerd en dat is jammer. Wie een vegetariër aan tafel verwacht, kan daar op verschillende manieren mee omgaan. Waarom niet de vegetarische toer opgaan in de keuken en varianten bereiden? In deze workshop reiken we de nodige handvaten aan en kokerellen we samen!

**De workshops vinden plaats in huisvandeMens
Diksmuide, Esenweg 30.**

**Deelnemen is gratis, behalve aan de kookworkshop
(12 euro).**

**Info & inschrijven via 051 55 01 60
of diksmuide@deMens.nu.**

De kracht van betekenis

Hoe zin te geven aan je leven

De kracht van betekenis is niet het zoveelste zelfhulpboek dat je vertelt wat de kortste weg naar het grote geluk is, integendeel. De centrale gedachte die auteur Emily Esfahani Smith in dit boek verdedigt is: 'Stop met zoeken naar geluk, streef naar een zinvol leven.'

Geluk versus zin, het aloude filosofische onderscheid tussen *hedonia* en *eudaimonia*. *Hedonia*, of wat men tegenwoordig *geluk* noemt, gaat over het streven naar genot en positieve emoties: 'pluk de dag'. Volgens Aristoteles moeten we niet streven naar *hedonia*, maar naar *eudaimonia*, wat zich laat vertalen als *voldoening*. Niet noodzakelijk een gemakkelijk, maar een zinvol leven waarin we iets bijdragen aan de samenleving, onze talenten ontplooiën en betrokken zijn bij de samenleving.

Hoe kunnen we streven naar een zinvol leven in de huidige Westerse samenleving? Tijdens haar uitgebreid onderzoek trof Emily Esfahani, psycholoog en journalist, vier pijlers aan: ergens bij horen, een doel hebben, verhalen vertellen, transcendentie ervaren.

Ergens bij horen gaat over het verlangen naar een relatie die gebaseerd is op wederzijdse zorg. Als iemand zegt dat je belangrijk voor hem of haar bent en ook zo met je omgaat, heb je het gevoel dat je ertoe doet. Het gaat ook over regelmatige, aangename interacties met anderen. Die anderen kunnen zowel familieleden, vrienden als winkelbedienden zijn.

Wie een *duurzaam en hoger doel* voor ogen heeft, ervaart meer zin in het leven. Ashley werkt bijvoorbeeld als zoöloge in een dierentuin. Ze besteedt veel van haar tijd aan weinig aantrekkelijke taken zoals het uitmesten van stallen en verdient minder dan de meeste van haar leeftijdsgenoten met een universitair diploma. Toch is dit haar droomjob, want ze heeft een groter doel voor ogen: ervoor zorgen dat kwetsbare dieren beschermd worden, gezond zijn en het naar hun zin hebben.

De hedendaagse psychologie heeft ons geleerd dat we *het verhaal dat we over onszelf vertellen* geen vaststaand gegeven is: we kunnen redigeren, herzien en interpreteren. Dat is wat vaak tijdens psychotherapie gebeurt: de patiënt overloopt, samen met de therapeut, zijn verhaal en interpreteert het opnieuw. Zo ervaart hij dat hij controle

krijgt over zijn leven en dat er zin kan worden ontleend aan het lijden dat hij heeft doorgemaakt. Het gevolg is dat zijn geestelijke gezondheid verbetert.

Bij *transcendentie* gaat het niet noodzakelijk over religieuze ervaringen. Je kan ook op andere manieren boven de dagelijkse werkelijkheid uitstijgen, bijvoorbeeld door een kunstwerk in je op te nemen, naar muziek te luisteren of naar de sterrenhemel te kijken. Het zijn gebeurtenissen waardoor je ego eventjes opzij gezet wordt en plaats maakt voor verbondenheid met anderen en met de wereld.

Esfahani schrijft toegankelijk, maar stelt de zaken nergens eenvoudiger voor dan ze zijn. Ze vertelt niet hoe je 'instant happiness' kunt bereiken. Maar, aan de hand van vele voorbeelden uit de filosofie, psychologie en het dagelijks leven, daagt ze jou als lezer uit om na te denken over jouw eigen leven. Ze laat je nadenken over hoe jij kan inzetten op de vier pijlers van zingeving. Het gaat niet over dé sleutel, hét geheim dat je moet ontraadselen, maar over vele kleine acties die samen een groot verschil maken: een dagboek bijhouden, tijd maken voor je kinderen, zorgen voor een plant, je smartphone uitzetten tijdens het joggen en de natuur in je opnemen, een praatje slaan met de dame naast je op de bus. Het is een boek dat lang blijft nazinderen, zeker het lezen waard.

Lore Alleman
huisvandeMens Diksmuide

Zien en denken

‘Actief burgerschap of niet-confessionele zedenleer? Eindelijk werken aan dé toekomst!’

Vanaf januari 2017 is het GO! in enkele scholen van start gegaan met het pilootproject ‘actief burgerschap’, dat het samen leren leven concreet waar probeert te maken. Als leerkracht niet-confessionele zedenleer, maar vooral als leerkracht van en voor de toekomst, kan ik dit alleen maar toejuichen, meer nog; het is één van de beste pedagogische projecten in jaren! Eindelijk wordt het accent gelegd op de toekomst, eindelijk een stap in de richting die een echte meerwaarde zal zijn wanneer de leerlingen hun eerste zelfstandige stappen zetten in een multicultureel, geglobaliseerd en hobbelend maatschappelijk reliëf.

Burgerschap is eigenlijk een ander woord voor moraal of niet-confessionele zedenleer.

Bij het doornemen van de visietekst van het GO! omtrent het vak ‘Actief burgerschap’ kwam ik tot de veronderstelling dat ik dit als leerkracht niet-confessionele zedenleer al enkele jaren meegeef aan de leerlingen. Enkele belangrijke waarden die voorkomen in de visietekst blijken ‘kritisch nadenken’, ‘democratische waarden’, ‘informatie analyseren’, ‘nuanceren van meningen en het filteren van mediaverhalen naar relevantie en betrouwbaarheid’, ‘vrijheid tot ontplooiing’,... te zijn. Deze laatste waarde staat onlosmakelijk verbonden met de vrijheid van keuzes en dus het ondogmatisch denken en of zomaar accepteren wat er wordt rondgebazuind of wat we thuis leren. Bovenstaande waarden vormen net de pilaren van niet-confessionele zedenleer.

‘We willen leerlingen van jongs af aan zelfstandig en kritisch leren denken, zodat zij weerbaar zijn tegen groepsdruk en beïnvloeding van buitenaf, zodat ze hun eigen handelen en vooroordelen kritisch in vraag kunnen stellen, zodat ze keuzes leren maken over welke mens ze willen zijn. Enkel zo kunnen ze de wereld met een open geest verkennen’, staat als samenvattend geheel geformuleerd in de doelstellingen van de visietekst en lijkt mij eigenlijk een perfecte kopie van het vak niet-confessionele zedenleer. Het formuleert precies het unieke karakter van het vak tegenover elk ander vak, zelfs tegenover andere levensbeschouwelijke vakken. Aangezien alle secundaire GO! scholen vanaf september 2018 in de vrije ruimte het vak ‘actief burgerschap’ voor 1 uur kunnen inrichten, dringt er zich bij mij een tweede bedenking op. Het impliceert dat de school zelf de vrijheid heeft om hiervoor een leerkracht aan te duiden. Dit kan resulteren in een contraproductief resultaat. Het staat buiten kijf dat kennis over de mensenrechten, het maatschap-

pelijk reliëf en een gereedschapskist tot het kritisch denken een specifieke eis is. Evenals het oordelen en de meningen van leerlingen nuanceren en hen dat ook nog eens zelf laten inzien. Het lijkt mij contraproductief om een leerkracht met een opleiding godsdienst dit vak te laten doceren. Dit zou met veel waarden in conflict komen en leiden tot botsing met de visietekst.

Waarom is investeren in ‘actief burgerschap’, en dus moraal of niet-confessionele zedenleer een basisingrediënt van en voor de toekomst, en waarom het eigenlijk een verplichting zou moeten zijn in het curriculum.

Het allergrootste argument dat een vak als ‘actief burgerschap’ of moraal een verplichting voor elke leerling zou moeten zijn, is het argument van het alledaagse. Zowel leerlingen die verder studeren, als zij die dat niet doen, worden geconfronteerd met het feit van het alledaagse, namelijk met de huidige stand van maatschappelijke zaken, het huidige maatschappelijk reliëf. Verschillende culturen, andersdenkende mensen, botsende waarden en normen. Het is noodzakelijk om deze samenkomende elementen te bundelen en te integreren tot je zijn, om zo over te gaan tot een gepaste, respectvolle, humane en assertief kritische handeling en of gedrag. In vergelijking tot andere vakken -die behoren tot het verplichte curriculum- lijkt me de inhoud van een vak als actief burgerschap het meest

relevant te zijn indien we kiezen voor de toekomst. Dergelijk vak niet verplicht maken lijkt me resoluut ‘neen’ zeggen tegen de realiteit.

Een ander belangrijk argument is dat er een enorme nood is aan waarden en normen die de multiculturele visie ondersteunen bij jongeren. Als we op een rationele, humane en tevens realistische houding volmondig ‘ja’ willen zeggen tegen de toekomst dan is het accepteren van een multiculturaliteit de meest logische keuze uit de verschillende socialisatieprocessen.

Misschien schept dit nu een kritische blik op de inhoud van het verplichte curriculum van het secundair onderwijs.

Een goede stap vooruit. Eindelijk terug de stap richting de visie die het kind centraal plaatst en ‘niet voor de winst’.

Volgens mij is het integreren van een vak ‘actief burgerschap’ of moraal (niet-confessionele zedenleer) alvast een goede stap richting de school van en voor de toekomst. Een school die zich niet langer baseert op illusionaire waarden als ‘tijd’ en ‘ontwikkeling’, een visie die ons -vaak maatschappelijk opgelegd- verplicht om alles zo snel mogelijk en zo goed mogelijk te moeten voltooien. “Ik wil niet moeten zijn, ik wil kunnen zijn”, zou terug de ingesteldheid

moeten worden. We dreigen nog al te vaak omgekeerd te denken.

De huidige maatschappij is er nu eenmaal een die bestaat uit diversiteit en niet uit kooien met daarin geconditioneerde papegaaien die we voederen met kant-en-klare leerstof, die ze dan moeten reproduceren en daarna zo snel mogelijk vergeten of niet eens in een praktische context kunnen plaatsen. Praktische leerstof, dat is de toekomst!

Zoals Martha Nussbaum zegt in haar boek *Niet voor de winst*, ‘we moeten onderwijs niet zien als gereedschap van het Bruto Nationaal Product’. Als we hierop blijven de focus leggen dan blijven we ons bezighouden met slechts een heel klein percent van de leerlingen.

Niels Lievens
leerkracht niet-confessionele zedenleer

Jong & vrijzinnig

Mijn naam is Manôn Gouwy, ik zit in mijn eerste jaar Orthopedagogie Toegepaste Jeugdcriminologie aan de Karel de Grote hogeschool in Antwerpen. Ik volgde één week stage in het huisvandeMens in Diksmuide en zij vroegen mij om iets over mezelf te schrijven in De Sprokkel.

Mijn hobby's zijn toneel en alles wat met voetbal te maken heeft. Ik hou mij vast aan de uitspraak 'Carpe Diem', en ik geloof ook dat niets onmogelijk is, zolang je het maar gelooft en volhoudt. Ik werd niet katholiek opgevoed, maar ook niet vrijzinnig. Mijn ouders hebben mij op dat vlak nooit iets opgedrongen. Natuurlijk kreeg ik van thuis uit wel een aantal waarden mee. Wat in ons gezin zeer belangrijk werd gevonden, is: 'Draag zorg voor andere mensen, help andere mensen' en 'Heb respect voor jezelf'. Met deze waarden sta ik in het leven. Daarom zou ik ook graag na mijn dood nog mensen willen helpen. Door bijvoorbeeld mijn organen te doneren en/of mijn lichaam af te staan aan de wetenschap.

Ook in mijn studierichting spelen deze waarden een belangrijke rol, ik volg deze opleiding om mensen die het moeilijk hebben te kunnen helpen. Later zou ik willen werken met jongeren die een als misdrijf omschreven feit (MOF) hebben gepleegd. Ik geloof dat iedereen een tweede kans verdient en dat mensen op het rechte pad terecht kunnen komen, als ze maar de juiste begeleiding krijgen.

Ik droom van een wereld waar alle mensen met elkaar overweg kunnen, dat zou echt een prachtige wereld zijn, maar er is nog veel werk aan de winkel. Een eenvoudige stap in de goede richting zou zijn dat iedereen het volgende in gedachten houdt: 'Wat je zelf niet kan verdragen, moet je zeker niet doen bij andere mensen.'

Wat ik tijdens mijn week stage in het huisvandeMens heb bijgeleerd? Toen ik hier aankwam, wist ik niet goed wat ik moest verwachten. Ik heb geleerd dat je over de dood open mag spreken tegen bepaalde mensen. Ik wist ook niet dat je je papieren voorafgaande zorgplanning in het huisvandeMens in orde kan brengen. Je kan bijvoorbeeld vastleggen welke behandelingen ze niet meer mogen doen wanneer je onomkeerbaar wilsonbekwaam bent.

Samengevat: het huisvandeMens Diksmuide vond ik een super plaats!

Manôn

Praatcafé met barmannen van dienst Eugene en Maurits

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke
Datum zondag 1 april 2018
Uur Open van 11u - 13u30
Locatie Vrijzinnig Huis Koksijde,
Galopperstraat 48
Prijs gratis

Gezellig praten bij een hapje en een drankje. Iedereen welkom!

Info Maurits De Picker - 0477 29 38 37 - depicker.maurits@skynet.be

Jaarlijkse algemene vergadering

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke
Datum zondag 15 april 2018

Uitnodiging volgt.

Lezing door Dr. Ir. Marjolein Vanoppen Ugent over 'Zeewater, ons drinkwater van de toekomst'

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke i.s.m.
UPV Westkust
Datum donderdag 19 april 2018
Uur 14u30
Locatie Vrijzinnig Huis
Koksijde, Galopperstraat 48
Prijs 5 euro, leden: 3 euro

De aarde raakt alsmaar voller en daardoor alleen al stijgt onze nood aan veilig drinkwater. Bovendien vervuilen onze zoetwaterbronnen en putten we onze schone waterbronnen uit. Zeewater lijkt een goede en oneindige bron van water. Maar het bevat veel zout. Verwijderen ervan kost energie en dus geld. Over deze problematiek handelt deze lezing. Over klassieke methodes, maar ook over totaal nieuwe technieken.

Info Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

Wegwijs in beslissingen rond het levenseinde - Informatiebeurs

Organisator huisvandeMens
Diksmuide
Datum donderdag 19 april 2018
Uur 17 uur
Locatie WZC 't Hoge,
Schooldreef 15 A,
8690 Alveringem
Prijs gratis

Infobeurs 17u-18u30: wilsverklaring euthanasie en negatieve wilsverklaring - palliatieve zorgen - teraardebestelling - orgaandonatie - lichaam afstaan aan de wetenschap - erfenisrecht. Voordrachten: 19u-20u: erfenisrecht door Rosaline Mouton, notaris, 20u-21u30: info wilsverklaringen en verhalen uit de praktijk door Dr. Frank Declercq, LEIFarts. Graag inschrijven voor de voordrachten.

Info diksmuide@deMens.nu - 051 55 01 60

Bijwonen aperitiefconcert ter gelegenheid van de opening van het toeristisch seizoen van de gemeente Koekelare

Organisator Willemsfonds
Koekelare
Datum zondag 22 april 2018
Uur 11 uur
Locatie Tuin van het huis
Proot, gelegen naast de
gemeentelijke Feestzaal
'De Balluchon, Moerestraat,
8680 Koekelare
Prijs 12 euro

Optreden van violiste An Simoens en cellist Anthony Gröger. Tickets kan je reserveren via www.ticketwinkel.be.

Info André Laveyne - 051 58 07 41 - 0485 58 97 97 - andre.laveyne1@telenet.be

Namiddagwandeling in Brugge afgesloten met diner

Organisator Willemsfonds
Veurne-De Panne-Koksijde
Datum: zondag 22 april 2018
Uur 14 uur
Locatie verzamelen aan parking station Brugge
Prijs nog te bepalen, gegidste wandeling met of zonder diner

Curieuze plaatsjes in de binnenstad bezoeken met gids. Middeleeuwse Dolle Mina's, Brugse zotten en Vlaamse Bourgondiërs. Dit met gids Linda.

Info Eddy Deboyser - 058 41 22 19 - deboyser.eddy@skynet.be

Vrijzinnig Lentefeest Westhoek

Organisator Humanistisch Verbond Westhoek
Datum zaterdag 28 april 2018
Uur groep 1 om 9u30 deuren en om 10u start feest + groep 2 om 11u15 deuren, 11u45 start feest
Locatie Casino Koksijde

Leerkracht NCZ Sofie Deboeuf neemt ook dit jaar de coördinatie van het feest op zich. Voor het draaiboek inspireerde zij zich op het boek 'De mooiste vis van de zee' van Marcus Pfister, waarin waarden als 'ijdelheid, hebzucht en jaloezie' de hoofdrol spelen.

Info Marc Van Muylem - 058 51 90 94 - vanmuylem@skynet.be

42ste zwijgende voettocht aan de Peene

Organisator Willemfonds
Koekelare
Datum zaterdag 28 april 2018
Uur 15 uur
Locatie Noordpeene
Prijs gratis

Wandeltocht van Noordpeene naar Zuytpeene en terug over een afstand van ongeveer 7 km. Herdenking van de inlijving door Frankrijk in 1677, van wat wij nu Frans-Vlaanderen noemen.

Info & inschrijven André Laveyne - 051 58 07 41 - 0485 58 97 97 - andre.laveyne1@telenet.be

Statutaire algemene ledenvergadering

Organisator Vrijzinnig Huis Koksijde
Datum zondag 29 april 2018
Uur 10 uur
Locatie Galloperstraat 48 te Koksijde

Jaarverslag, kasverslag,...

Uitnodiging volgt

Info Marc Van Muylem - 058 51 90 94 - vanmuylem@skynet.be

Natuurwandeling met aandacht voor insecten

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke
Datum donderdag 3 mei 2018
Uur 14 uur
Locatie tramhalte 'De Panne Kerk'
Prijs 5 euro, leden: gratis

Bezoek Calmeynbos en Oosthoekduinen in De Panne met gids Robert Claes.

Info Robert Claes - 058 42 29 02 - claes.guns@skynet.be

Lentefeest regio Koekelare-Diksmuide-Gistel-Oudenburg

Organisator HVV/OVM
Koekelare-Diksmuide
Datum: donderdag 10 mei 2018
Uur 11 uur
Locatie gemeentelijke feestzaal
 'De Balluchon' Moerestraat 19,
 8680 Koekelare
Prijs gratis per uitnodiging,
 receptie: 7 euro per persoon

Lentefeest voor de leerlingen uit het 1ste leerjaar van de gemeenschapsscholen en gemeentescholen van de regio Koekelare-Diksmuide-Gistel-Oudenburg. Op-tredens van de kinderen, overhandiging van de geschenken, bezinningsmoment, receptie.

Info André Laveyne - 051 58 07 41 - 0485 58 97 97 - andre.laveyne1@telenet.be

Project huisgenoten: Filocafé

Organisator huisvandeMens
Diksmuide
Datum woensdag 16 mei 2018
Uur 19u30 - 22u
Locatie huisvandeMens
 Diksmuide, Esenweg 30
Prijs gratis

Merk je ook op dat op sociale media meningen zomaar in het rond gestrooid worden? Woord tegen woord, zwart tegen wit, vaak weinig onderbouwd. In het Filocafé gaat het er anders aan toe. Hier voer je een open dialoog, op zoek naar een antwoord op de vraag die door de groep gekozen werd. Een ervaren gespreksleider bewaakt het proces en wakkert het gesprek aan. We luisteren en streven naar inzicht, niet naar het krijgen van ons eigen grote gelijk. Een 'Socratisch Gesprek' voor open en kritische geesten! Graag inschrijven voor deze activiteit.

Info diksmuide@deMens.nu - 051 55 01 60

Lezing door Prof. Dr. Sandra Van Vlierberghe over 'De toekomst van medische implantaten'

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke i.s.m. UPV Westkust
Datum donderdag 17 mei 2018
Uur 14 uur
Locatie Vrijzinnig Huis
 Koksijde, Galloperstraat 48
Prijs 5 euro, leden: 3 euro

Prof. Dr. Sandra Van Vlierberghe maakt deel uit van het Brussels Photonic Team VUB. Zij komt spreken over 'De toekomst van medische implantaten en de nieuwe mogelijkheden door polymeeerverwerking'. Polymeren zijn bekend, al was het maar via de alomtegenwoordige PET-flessen. Ook worden ze gebruikt voor het behandelen van brandwonden, als contactlenzen en eveneens om weefselregeneratie te stimuleren. Recente ontwikkelingen gaan in de richting van patiënt-gebonden implantaten; een voorbeeld van transhumanistische ontwikkelingen in de richting van een (her)maakbare mens.

Info Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

'Groot worden doen ze vanzelf, luisteren niet altijd'

Organisator huisvandeMens
Diksmuide i.s.m. Huis van het Kind Diksmuide & VCOK
Datum dinsdag 22 mei 2018
Uur 19u30
Locatie huisvandeMens
 Diksmuide, Esenweg 30
Prijs gratis

In deze vorming heeft Heidi Deboosere aandacht voor koppige kinderen, voor kinderen die slaan, bijten of vechten maar ook voor stille en flinke kinderen. We bekijken hoe kinderen zich goed kunnen voelen, zonder dat ze altijd hun zin krijgen. Want als je beter begrijpt hoe je kind denkt en voelt, kan je het ook makkelijker ondersteunen. Voor ouders en begeleiders van kleuters en lagere schoolkinderen. Inschrijven is verplicht (max. 30 deelnemers). N.a.v. De week van de opvoeding.

Info diksmuide@deMens.nu - 051 55 01 60

Feest Vrijzinnige Jeugd Westhoek

Organisator Humanistisch
Verbond Westhoek
Datum zaterdag 26 mei 2018
Uur groep 1 om 9u30 deuren en om 10u start feest + groep 2 om 11u15 deuren, 11u45 start feest
Locatie Casino Koksijde

Het feest staat volledig in het teken van het kind. Daarom worden zij heel nauw betrokken bij de invulling ervan. Met muziek, dans en toneel drukken de kinderen uit wat zij uit de lessen zedenleer onthouden hebben en welke waarden zij belangrijk vinden in hun verdere leven. Gewezen leerkracht NCZ Ann Cordy (vanaf dit schooljaar op welverdiende rust) neemt ook dit jaar alsnog de voorbereiding en algemene coördinatie op zich.

Info Marc Van Muylem - 058 51 90 94 - vanmuylem@skynet.be

Namiddagbezoek Ten Duinen abdij

Organisator Willemsfonds
Veurne-De Panne-Koksijde
Datum zondag 27 mei 2018
Uur 14 uur
Locatie Abdij Ten Duinen te Koksijde
Prijs nog te bepalen

Gegidst bezoek aan de historische site van de Cisterciënzers abdij.

Info jant.vetters@telenet.be

Jaarlijkse algemene ledenvergadering

Organisator HVV/OVM
Westhoek
Datum zondag 3 juni 2018
Uur 10 uur
Locatie Vrijzinnig Huis Koksijde, Galloperstraat 48

De leden worden uitgenodigd.

Info Marc Van Muylem - 058 51 90 94 - vanmuylem@skynet.be

Architectuurwandeling in de Dumontwijk - De Panne

Organisator Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke
Datum donderdag 7 juni 2018
Uur 14 uur
Locatie tramhalte 'De Panne Kerk'
Prijs 5 euro, leden: gratis

De Dumontwijk is een pareltje van architecturaal erfgoed die eind 19de - begin 20ste eeuw ontstaan is onder leiding van architect Albert Dumont. Zijn zoon Alexis Dumont tekende het unieke aanlegplan van deze wijk met landelijke cottages, die werd gebouwd met respect voor de bestaande omgeving en duinreliëf.

Info Robert Claes - 058 42 29 02 - claes.guns@skynet.be

Op zondag in gesprek met. Dhr. Piet Van de Craen, Jazz@Koksijde 6.0

Organisator Vrijzinnig Huis Koksijde i.s.m. HVV
Datum zondag 10 juni 2018
Uur 11 uur
Locatie Vrijzinnig Huis Koksijde, Galloperstraat 48
Prijs toegang voordracht: gratis, na de voordracht aperitief en kaasbord: 9 euro

Bestuurslid van de Antwerpse Jazz Club en publiceert over jazzmuziek. Na de succesvolle voorbije edities van 'Jazz@Koksijde' komt hij voor de 6de keer ons vertellen en laten beleven over wat jazzmuziek eigenlijk is. Na de voordracht kan je genieten van een afsluitend aperitief en kaasbord. Je dient hiervoor voor 1 juni 2018 in te schrijven en te betalen op rek.nr BE81 0012 6878 1824 met vermelding 'afsluiter juni 2018 + naam + aantal personen'.

Info Danie De Kimpe - 059 30 65 30 - vanmuylem@skynet.be

Namiddagbezoek

Organisator Willemsfonds
Veurne-De Panne-Koksijde
Datum zondag 17 juni 2018
Uur 14 uur
Locatie Grand' Place Cassel (eigen vervoer)
Prijs nog te bepalen: gegidste wandeling met of zonder diner

Gegidst bezoek aan de stad Cassel, stad in Noord-Frankrijk met een woelig en rijk historisch verleden en aan museum.

Info veronique.hubrecht@gmail.com - ivan.winnock@skynet.be

5 jaar LEIF in West-Vlaanderen gespreksavond

Organisator LEIF West-Vlaanderen

Datum woensdag 20 juni 2018

Uur van 19u tot 21u30

Locatie Magdalenazaal, Magdalenestraat 27, 8200

Brugge

Prijs 10 euro (inclusief receptie)

LEIF West-Vlaanderen organiseert naar aanleiding van het 5-jarig bestaan een grootschalige informatieve gespreksavond waarbij gereflecteerd wordt over 5 jaar waardige levenseindezorg in de provincie. Aansluitend volgt een receptie. Op het programma staan 4 sessies: een inleidende sessie, 1 over de informatieve dienstverlening via LEIFpunten en voordrachten, 1 met verhalen uit de praktijk en 1 rond euthanasievragen bij psychisch ondraaglijk lijden. Te gast is onder meer Wim Distelmans. Het event is toegankelijk voor een ruim publiek.

Inschrijvingen Paula Christiaens - 0478 53 15 57 - vijfjaarleif@outlook.com

Humor in moeilijke tijden door Dr. Hugo Stuer

Organisator Vrijzinnig Huis Koksijde i.s.m. huisvandeMens

Diksmuide en UPV Nationaal

Datum donderdag 21 juni 2018

Uur 19u30

Locatie en ev. verzamelen op adres Vrijzinnig Huis Koksijde, Galloperstraat 48

Prijs gratis

Naar aanleiding van de dag van het humanisme komt dr. Hugo Stuer, bijgenaamd de lachdokter, naar Koksijde. Al twintig jaar laat hij geen gelegenheid onbenut om zijn visie op humor als levenskunst en in de geneeskunde te delen met anderen. Hij baseert zijn verhaal op uitgebreid onderzoek, aangevuld met ervaringen uit zijn praktijk en zijn persoonlijk leven. Ook over de andere kant van de medaille, wenen, verzamelde hij een schat aan informatie.

huis
van de
mens

Vrijzinnig
Huis Koksijde

UPV
WETENSCHAPSPOPULARISERING

Info diksmuide@deMens.nu - 051 55 01 60

ZONDAGEN IN HET VRIJZINNIG HUIS KOKSIJDE

Elke zondag is de bar van het Vrijzinnig Huis Koksijde open van 11u. tot 13.30u.

Ideaal voor een gezellige babbel en een drankje!

Zo 25 maart 2018	Op zondag in gesprek met ...: 'Gelijke kansen voor iedereen'
Zo 01 april 2018	Praatcafé
Zo 08 april 2018	Praatcafé
Zo 15 april 2018	Praatcafé
Zo 22 april 2018	Praatcafé
Zo 29 april 2018	Praatcafé
Zo 06 mei 2018	Praatcafé
Zo 13 mei 2018	Praatcafé
Zo 20 mei 2018	Praatcafé
Zo 27 mei 2018	Praatcafé
Zo 03 juni 2018	10u. Algemene vergadering Vrijzinnig Huis Koksijde Praatcafé
Zo 10 juni 2018	Op zondag in gesprek met... 'Jazz@koksijde6.0'
Zo 17 juni 2018	Praatcafé
Zo 24 juni 2018	Praatcafé

HuisvandeMens

Wegwijs in beslissingen rond het levenseinde Informatiebeurs

Donderdag 19 april 2018 - Woonzorgcentrum
't Hoge Alveringem, Schooldreef 15 A

VOORDRACHTEN

19u - 20u • *Erfenisrecht*
Rosaline Mouton, Notaris

Wat gebeurt er met je bezittingen als je er niet meer bent? Wat is het verschil als je getrouwd of (wettelijk) samenwonend was? Wat met de kinderen? Kan je iemand onterven, en hoe zit het in nieuw samengestelde gezinnen? Wat is het verschil tussen schenkingen en legaten? Is een testament enkel geldig als je het bij de notaris opstelt? Notaris Rosaline Mouton geeft een spoedcursus erfenisrecht!

20u - 21u30 • *Info wilsverklaringen en verhalen uit de praktijk*
Dr. Frank Declercq, LEIFarts

Hoe maak je duidelijk welke behandelingen je niet meer wil? Wat kan je op voorhand vastleggen voor wanneer je niet meer wilsbekwaam bent? Wanneer is euthanasie toegelaten? Hoe zit het nu met euthanasie bij dementie? Dr. Frank Declercq geeft je een antwoord op deze vragen vanuit zijn ervaringen als LEIFarts.

INFOBEURS

van 17u tot 18u30

Aan infostanden zitten deskundigen klaar voor jouw persoonlijke vragen, rond:

- **Wilsverklaring euthanasie en negatieve wilsverklaring**
HuisvandeMens & LEIF (Levenseinde Informatieforum)
West-Vlaanderen
- **Palliatieve zorgen**
Netwerk Palliatieve Zorg
Westhoek-Oostende
- **Teraardebesteding, registratie wilsverklaringen**
Burgerlijke stand Alveringem

- **Lichaam schenken aan de wetenschap, orgaandonatie**
HuisvandeMens
- **Afscheid nemen en omgaan met verlies**
HuisvandeMens

Interesse? Schrijf je in voor de voordrachten via diksmuide@deMens.nu of T 051 55 01 60. Toegang gratis.

Humor in moeilijke tijden

donderdag 21 juni in Vrijzinnig Huis Koksijde,
Galloperstraat 48 - 19u30

Naar aanleiding van de dag van het humanisme komt dr. Hugo Stuer, bijgenaamd de lachdokter, naar Koksijde. Al twintig jaar laat hij geen gelegenheid onbenut om zijn visie op humor als levenskunst en in de geneeskunde te delen met anderen. Hij baseert zijn verhaal op uitgebreid onderzoek, aangevuld met ervaringen uit zijn praktijk. Ook over de andere kant van de medaille, wenen, verzamelde hij een schat aan informatie.

Vrijzinnig Huis Koksijde

SPROKKELS uit de voorbije activiteitenkalender

Op zondag in gesprek met... Dhr. Baudewijn Oosterlynck over orgaandonatie

Zondag 25 februari 2018

Dat orgaandonatie en -transplantatie niet alleen een zaak zijn van wet- en regelgeving, maar ook van heel wat ethische en morele kwesties, bewijzen de vele vragen hieromtrent.

Om een antwoord op deze vragen te bieden nodigde het Vrijzinnig Huis Koksijde ism HWV/OVM Westhoek en het huisvandeMens Diksmuide Dhr Baudewijn Oosterlynck uit. Hij is hoofdverpleegkundige Intensieve Zorgen, Verpleegkundig orgaandonor coördinator AZ St-Jan Brugge-Oostende av Campus Brugge.

De spreker belichtte o.a. de positieve evolutie, de soorten donaties, de wachtlijst en het tekort aan donororganen en de verschillende criteria van patiënt tot donor. Hij benadrukte hierbij dat vrijwel alle organen kunnen gedoneerd worden en dat leeftijd geen uitsluitingscriterium is.

Je persoonlijke wil tot donorschap via de LEIFkaart en/ of de gemeente officieel laten registreren is nuttig maar nog belangrijker is om erover te praten zodat je naaste familie duidelijk weet hoe jij over orgaandonatie denkt. Op het moeilijkste moment in hun leven, worden zij ermee geconfronteerd.

Uit respect voor dit ingrijpend en zéér emotioneel gebeuren verwees de spreker naar de vzw NAVADO (Nabestaanden van donoren) een vereniging waar nabestaanden van donoren met elkaar ervaringen en steun kunnen delen.

Deze 'Op zondag in gesprek met...' maakte de 41 aanwezigen duidelijk dat een orgaan afstaan van noodzakelijk belang is.

* Wie verdere informatie wenst kan contact opnemen met vrijzinnig humanistisch consulent Lore Alleman die iedere 1^e en 3^e dinsdag van de maand in het Vrijzinnig Huis Koksijde zitdag heeft.

Denise Van der Meiren
vrijwillig medewerker VHK

Busuitstap met bezoek aan het huisvandeMens Diksmuide en VOC Ons Huis te Deurne en culturele wandeling 'Antwerpen, van Middeleeuwen tot vandaag'

Zaterdag 3 maart 2018

Bezoek aan het huisvandeMens en aan Ons Huis

Op zaterdag 3 maart 2018 vertrokken 25 deelnemers vanuit het Vrijzinnig Huis Koksijde met de bus op culturele daguitstap naar Antwerpen. Ondanks de barre weersomstandigheden was iedereen tijdig aanwezig zodat we iets vroeger konden vertrekken. Op het goed gevulde dagprogramma stond als eerste een bezoek aan het huisvandeMens Diksmuide gepland.

Gezien de samenwerking tussen het Vrijzinnig Huis Koksijde en het huisvandeMens meer en meer gestalte krijgt en Lore Alleman als consulent de 1^e en 3^e dinsdag van de maand een zitdag in het Vrijzinnig Huis heeft, krijgen we tussendoor persoonlijke vragen naar ondersteuning en verwijzen we deze mensen door naar het huisvandeMens Diksmuide. Een plaatselijk bezoek leek ons dan ook meer dan zinvol. We werden letterlijk door Lore en Stefanie in een zeer warm huis ontvangen. Terwijl we van een lekker koffietje mochten genieten, kregen we via een presentatie door Lore inzicht in de werking van het huisvandeMens.

Vrijzinnig Huis Koksijde

Een zeer leerrijk bezoek dat ons helpt om de concrete werking van het huisvandeMens mee uit te dragen.

Daarna ging het verder richting Antwerpen voor een bezoek aan het vrijzinnig centrum 'Ons Huis' te Deurne. In navolging van eerdere bezoeken door VOC 't Fakkeltje-Burcht en de Vrijzinnige Koepel regio Antwerpen, die tijdens

hun busuitstap naar West-Vlaanderen een tussenstop in het Vrijzinnig Huis Koksijde maakten, wilden wij op onze beurt de kans grijpen om bij de uitstap naar Antwerpen een bezoek aan 'Ons Huis' te brengen. Na de hartelijke verwelkoming door de voorzitter en zijn vrijwillige medewerkers, konden we hier van een lekkere en zeer verzorgde broodmaaltijd genieten.

Culturele wandeling 'Antwerpen, van Middeleeuwen tot vandaag'

Na een korte wegomleiding en geëscorteerd door een Antwerpse politiecombi, bereikten we tijdig het Steen waar gids Ron ons stond op te wachten. Ron had voor ons een wandeling 'Antwerpen van de Middeleeuwen tot vandaag' uitgestippeld. Hij vergeleek de historische groei en geschiedenis van 't Stad als een 'ajuin' waarbij hij tijdens de wandeling via de ene -ruï-, -vest en -vliet, telkens een uienring zou toevoegen. Op de vrijdagmarkt konden we in een piepklein café'tje ons even aan de gloeiende stoof verwarmen en voor de bierliefhebbers onder ons van een echt Bolleke Koninck genieten.

Aangezien Ron en Bob (school)vrienden zijn, werd de wandeling door het Sint-Andrieskwartier door Ron en den Beir met de nodige anekdotes gekleurd.

De wandeling eindigde op 't Zuid waar we moe en voldaan in stadsbrouwerij 't Pakhuis met een welgemeend woord van dank afscheid namen van Ron en konden genieten van een smakelijke, warme maaltijd vergezeld van een heerlijk huisgebrouwen 'Bangelijk' biertje.

Na een veilige en vooral rustige terugrit kwamen we rond 21u30 terug in Koksijde aan.

Deze welgeslaagde culturele daguitstap was weerom een succes en om het met de woorden van Ron te zeggen 'OKIDO'.

*Denise Van der Meiren
deelnemend lid VHK*

HVV/OVM Koekelare-Diksmuide - Lentefeest 10 mei 2018

Uiteindelijk hebben 37 kinderen uit de regio Koekelare-Diksmuide-Gistel-Oudenburg zich ingeschreven voor het lentefeest dat doorgaat in de gemeentelijke feestzaal 'De Balluchon' te Koekelare. De juffen zedenleer hebben dit jaar als thema 'Superhelden' gekozen. Ze zijn ondertussen al duchtig aan het oefenen met de kinderen maar willen niets lossen bij het bestuur. Het zal weer een geslaag-

de verrassing zijn. In het volgende nummer van de Sprokkel brengen we een uitgebreid overzicht van het hele gebeuren.

*André Laveyne
voorzitter HVV-OVM Koekelare-Diksmuide*

Humanistisch Verbond Westhoek

Vrijzinnig Lentefeest 2018

Zaterdag 28 april 2018 in het Casino Koksijde

Bij het Vrijzinnig Lentefeest worden de kinderen uit het eerste leerjaar, die niet-confessionele zedenleer volgen, in het lentezonnetje gezet. De kleutertijd is voorbij en de lagere schooltijd vangt aan. Kleintjes worden al wat groter en zetten hun eerste stappen in een iets ernstigere wereld. Een moment dat een feest verdient.

Leerkracht NCZ Sofie Deboeuf neemt ook dit jaar de coördinatie van het feest op zich. Voor het draaiboek inspireerde zij zich op het boek 'De mooiste vis van de zee' van Marcus Pfister, waarin waarden als 'ijdelheid, hebzucht en jaloezie' de hoofdrol spelen.

Regenboog is de mooiste vis van de zee, wiens schubben bezaaid zijn met zilveren schitters. Helaas is hij te trots om schubben aan andere vissen af te staan. Het gevolg is dat geen enkele vis met hem in zee wilt gaan - ze laten hem links zwemmen. Wanneer regenboog zich eenzaam voelt, besluit hij om raad te vragen bij octopus. Octopus adviseert hem om het roer om te gooien en zijn schubben af te staan.

Pas als hij een van zijn mooie schubben weggeeft - en later nog meer - vinden ze hem aardig en merkt hij dat het belangrijker is om vrienden te hebben dan om de mooiste te zijn!

Aangezien we maar liefst 56 lentefeestertjes verwachten, worden er ook dit jaar 2 voorstellingen voorzien:

- **Groep 1:** 9.30u. deuren open, 10.u. start feest, 10.45u. receptie.
- **Groep 2:** 11.15u. deuren open, 11.45u. start feest, 12.30u. receptie.

OPROEP het Vrijzinnig Lentefeest wordt afgesloten met een verzorgde receptie, waarbij extra helpende handen bij de opbouw en opruim van harte welkom zijn.

Vrijwilligers kunnen zich hiervoor vooraf via het secretariaat vanmuylem@skynet.be of 058 51 90 94 melden.

Feest Vrijzinnige Jeugd

Zaterdag 26 mei 2018 in het Casino Koksijde

Het Feest Vrijzinnige Jeugd geeft twaalfjarigen (die niet-confessionele zedenleer volgen) de mogelijkheid om op een feestelijke én waardevolle manier hun overgang van kind naar jongvolwassene in groep te vieren.

Het feest staat volledig in het teken van het kind. Daarom worden zij heel nauw betrokken bij de invulling ervan. Met muziek, dans en toneel drukken de kinderen uit wat zij uit de lessen zedenleer onthouden hebben en welke waarden zij belangrijk vinden in hun verdere leven.

Gewezen leerkracht NCZ Ann Cordy (vanaf dit schooljaar op welverdiende rust) neemt ook dit jaar alsnog de voorbereiding en algemene coördinatie op zich.

Aangezien er 50 feestelingen zullen deelnemen, worden ook hier 2 voorstellingen voorzien:

- **Groep 1:** 9u30 deuren, 10u. start feest gevolgd door receptie.
- **Groep 2:** 11u15 deuren, 11u45 start feest, gevolgd door receptie.

OPROEP het Feest Vrijzinnige Jeugd wordt net zoals bij het Lentefeest afgesloten met een verzorgde receptie. Extra helpende handen zijn bij het opbouwen en opruimen ook hier van harte welkom.

Vrijwilligers kunnen zich hiervoor vooraf via het secretariaat vanmuylem@skynet.be of 058 51 90 94 melden.

Algemene ledenvergadering 2018

Zondag 3 juni 2018

Het bestuur van het Humanistisch Verbond Westhoek nodigt al haar leden uit op haar jaarlijkse algemene ledenvergadering op zondag 3 juni 2018 om 10.00u in Vrijzinnig Huis Koksijde, Galloperstraat 48.

Willemsfonds Koekelare

Walther Holvoet overleden

Op 9 januari 2018 overleed in het ziekenhuis in Torhout Dr. Walther Holvoet, ere-voorzitter van Willemsfonds Koekelare.

Walther werd op 14 maart 1928 in Jabbeke geboren. In zijn kindertijd verhuisden zijn ouders naar Koekelare waar zijn vader Polydoor-Gentiel Holvoet als veearts aan de slag ging. Walther deed Grieks-Latijnse humaniora en ging daarna naar de universiteit van Gent waar hij in 1953 afstudeerde als doctor in de veeartsenijkunde. Daarop volgde zijn legerdienst tot eind 1955 en daarna vestigde hij zich ook in Koekelare als veearts. In 1963 huwde hij Marie-Jeanne Kinget.

Net zoals zijn vader, die burgemeester is geweest in Koekelare en ook volksvertegenwoordiger en senator was Walther gebeten door de politieke microbe. In 1982 richtte hij de partij Nieuw Koekelare op, een partij van liberale strekking. Na de verkiezingen kwam hij in de oppositie terecht maar na het overlijden van de CVP burgemeester Lode-wijk Jonckheere in 1986 kwam hij door verschuivingen binnen het politieke landschap in de meerderheid terecht en werd schepen. Ook na de verkiezingen van 1988 werd hij schepen en volgde op 1/6/1993 tot eind 1994 Gaby Vander Cruyssen op als burgemeester. Van 1/1/1995 tot eind 2000 was hij ook schepen, maar nadien borg hij zijn politieke ambities op.

Als schepen met de bevoegdheid toerisme lag hij aan de basis van het Fransmansmuseum (museum van de seizoenarbeiders) en van het Kathe Kollwitzmuseum in Koekelare.

Walther had veel belangstelling voor Thailand. Hij heeft meer dan 70 keer dit land bezocht. In 1987 richtte hij de Vlaams-Thaise Vriendenkring op die haar onderkomen vond in de vroegere conciërgewoning met bijhorend koets-huis en paardenstallen van het verdwenen kasteel van Koekelare. Deze vereniging bestaat nog altijd en resideert nog steeds op dezelfde plaats. Daar wordt een Thais restaurant

uitgebaat. In 1989 slaagde Walther erin in Thailand een authentiek Thais tempeltje te verwerven dat, gedemonteerd in een container met een vrachtboot naar Antwerpen werd gebracht en vandaar naar Koekelare. Daar werd het in het centrum opgetrokken rond een grote elektriciteitscabine. Deze Sala Thai werd onder massale belangstelling ingehuldigd door boedhistische monniken in aanwezigheid van de Thaise ambassadeur.

Walther is heel lang lid geweest van Willemsfonds Koekelare, dat altijd op zijn volle steun kon rekenen. Door zijn drukke praktijk als veearts en zijn politieke inzet heeft hij binnen WF Koekelare nooit een bestuursfunctie geambieerd maar aanvaardde wel het ere-voorzitterschap.

Na een rijk gevuld leven is Walther op bijna 90-jarige leeftijd stilletjes van ons heengegaan.

We zullen hem missen.

André Laveyne
voorzitter Willemsfonds Koekelare

LUC JOOSSENS

De tabakslobby in België

Dat tabak slecht is voor de gezondheid, ja zelfs dodelijk, wordt vandaag de dag algemeen aanvaard.

Maar het is ooit anders geweest. Een sigaret of sigaar opsteken, een pijp roken of tabak pruimen werd gezien als een teken van stoerheid en mannelijkheid. En de vrouwen en jonge mensen volgden het voorbeeld. Dat de reclame hierbij een doorslaggevende rol speelt staat buiten kijf. Enorme bedragen worden gespendeerd, geïnvesteerd door multinationals om het tabaksgebruik bij de bevolking te propageren. Met slogans als 'een belga rook je nooit alleen', 'een st. michel, niet voor broekventen' je moet het maar doen. Ook opiniemakers zoals sportvedetten werden schaamteloos ingeschakeld. Of ze zelf rookten was bijzaak.

Toen de overheid eindelijk optrad tegen roken en wees op de gevaren van 'passief roken' deed de tabaksindustrie een beroep op het begrip 'hoffelijkheid', de arrogantie voorbij. Hoffelijk zijn voor iemand die jouw gezondheid in gevaar brengt?

De tabaksindustrie beweegt hemel en aarde om haar winstgevende activiteiten te kunnen behouden. Daarbij wordt actief opgetreden door lobbyisten om de beleidsmakers te beïnvloeden. Specialisten die over ruime budgetten beschikken om ervoor te zorgen dat de wetgeving hun opdrachtgevers voldoende ruimte laat.

Gelukkig zijn er tegenkrachten aanwezig om deze nefaste invloeden te

temperen. Zo is er Luk Joossens, een wereldvermaard expert tabakspreventie die verbonden is aan de Stichting tegen Kanker en de Vereniging van Europese Kankerliga's. Niet voor niets kreeg hij in 2015 een prestigieuze prijs van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Op de vooravond van zijn pensioen komt hij met dit boek, dat man en paard noemt.

Wat hebben de onderscheiden ministers van volksgezondheid gedaan en vooral niet gedaan? Twaalf beoordelingen van excellenties met een hoogste score voor Rudy Demotte (2003-2007) van 8/10 tot een ruim onvoldoende voor Firmin Aerts, Roger Delizee, Magda De Galan en Jacques Santkin, nl. 3/10. Naar de daden van huidig minister Maggie De Block wordt met belangstelling uitgekeken, nu we in de pers kunnen lezen dat ons land van de 13^e naar de 17^e plaats is gezakt op de Tobacco Control Scale, die 35 landen beoordeelt. We wachten op het invoeren van neutrale verpakkingen, gekoppeld aan een totaal reclameverbod op de verkoopplaatsen. En mocht het verbod op roken in auto's in aanwezigheid van kinderen, een absolute noodzaak, er toch komen dan kunnen we tot negen punten extra scoren op de TCS.

Luk Joossens maakt zijn boek interessant, niet alleen omdat hij klaar en duidelijk schetst hoe het er in ons land aan toeging en toegaat, maar ook omdat hij, weliswaar in bijlage, nog al-

les eens op een rijtje zet, met titels als 'Tien weetjes over de gevolgen van tabaksgebruik', 'De meest gebruikte lobbytechnieken van de tabaksindustrie' en 'De vijf belangrijkste mythes van de tabaksindustrie'.

Voor 'Als de rook om je hoofd is verdwenen', een interessant en gedurfd boek ten bate van de volksgezondheid, maar ook met wat kritiek voor onze beleidsmensen.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

Luc Joossens

De tabakslobby in België

EPO, 2016

166 p.

ISBN 978 94 6267 069 9

MICHEL VANDENDRIESSCHE

De herontdekking van de tijd: 13 denkers over vandaag en morgen

Iedereen heeft het thans (zagezegd) druk; tijd tekort, maar hoe komt dat? Hebben we nog tijd om te 'leven' (vrije tijd, quality time, enz.)?

Onze voorouders leefden uiteraard in een andere wereld en omgeving. Ze leefden dicht bij de natuur en op haar ritme. Maar met de industriële revolutie en de verstedelijking vond een ingrijpende ontwikkeling plaats.

De 'tijd' werd ontdekt en snel kwamen tot de conclusie dat tijd ook geld is. Tijd productief besteden om meer inkomsten te verwerven om meer te kunnen consumeren. Zonder het te beseffen worden we opgeslorpt door de consumptiemaatschappij, die telkens weer nieuwe behoeften weet te scheppen. Dus meer en harder werken.

De bekende econoom uit de vorige eeuw, John Maynard Keynes, daarentegen, voorspelde een vijftien uren werkweek in 2030!

Dertien denkers leveren in dit boek een bijdrage, elk volgens de eigen ingesteldheid, bekommernis en invalshoek.

Drie voorbeelden ter illustratie.

Filosofen zoals Johan Braeckman en Ignaas Devisch brengen respectievelijk een 'Ode aan de lui-aard' en suggereren 'Vergeet dat evenwicht'. Psychiater Dirk De Wachter gaat op zoek naar barsten en rapporteert uit zijn praktijk. Welke zijn de uitwegen

en wat kunnen we van de derde wereld leren.

Verder nog bijdragen vanuit een historisch perspectief; de visie vanuit de vakbonds- en mutualistische wereld en een bijzondere en wervende bijdrage vanuit de beweging 'Hart boven hard'.

Het is inderdaad niet nodig te hopen op succes om iets te ondernemen ... maar de koers van een tanker wijzigen vraagt tijd en de vraag blijft of men daadwerkelijk die koers wil (en kan) wijzigen.

Opnieuw de tijd uitvinden, de tijd herontdekken, voorwaar een uitdaging voor de vrijzinnige humanist. Leven zonder daarom geleefd te worden.

Elke bijdrage wordt afgesloten met respectievelijk een 'Tijdtip' voor de burgers en voor de politici.

Een interessant boek om te lezen, neem er gerust 'de tijd' voor.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

De herontdekking van de Tijd:

13 denkers over vandaag en morgen

Michel Vandendriessche

Lannoo Campus, 2017

176 p.

ISBN 978 94 014 4436

IGNAAS DEVISCH

Het empathisch teveel: op naar een werkbare onverschilligheid

Toch even schrikken bij de titel van het boek. Gaat deze hoogleraar ethiek, filosofie en medische filosofie ons empathisch aanvoelen bekritisieren en oproepen tot onverschilligheid? Een vrijzinnig humanist zou voor minder.

Verdere lectuur bewijst echter dat deze vrees geenszins gefundeerd is; het gaat over een empathisch 'teveel' en een 'werkbare' onverschilligheid. Genuanceerd dus!

Even herinneren dat men onder empathie verstaat 'het vermogen zich in te leven en mee te voelen met (wat men denkt dat de belevingswereld van) anderen (is)'.

Maar onze empathie is persoonlijk en selectief. Sommige beelden of situaties spreken ons (meer dan andere) aan. Hoe dichterbij ons en hoe concreter en meer gepersonaliseerd, hoe groter de kans dat onze empathie leidt tot actie, o.m. het doneren voor het goede doel. Dat betekent dat de ontvanger ons sympathiek moet overkomen, een objectief tekort of leed volstaat niet. En dat is juist problematisch.

Professor Devisch gaat hier dieper op in en stelt vast dat we onmogelijk met iedereen en overal empathie kunnen voelen.

Binnen een kleine gemeenschap is dit makkelijker dan in een ruimer kader, laat staan op wereldniveau.

Vandaar dus zijn waarschuwing voor een empathisch 'teveel' en een oproep tot een 'werkbare' onverschilligheid.

Tegenover een empathische benadering stelt hij het begrip solidariteit. Hierbij kan worden gewerkt, uitgaande van een objectieve vaststelling van de noden en behoeften zonder dat deze aan een persoonlijke selectie worden onderworpen.

Solidaire systemen en maatregelen zijn in onze maatschappij gebaseerd op een eenvoudig basismechanisme: de overheid heft belastingen en betaalt daarmee de 'zorg'. Ook wijzelf zijn door dit mechanisme verzekerd tegen de nadelige financiële gevolgen van ziekte, werkloosheid, arbeidsongevallen en ouderdom. Ook vindt een herverdeling van de inkomens plaats van de rijkere in de samenleving naar de minder gefortuneerden. Daarbij eisen dat er een menselijke warmte bij te pas komt is voor de auteur een brug te ver. Er is dus geen nood aan een vermindering van de institutionele solidariteit. Ons stelsel van sociale zekerheid speelt een onvervangbare rol. Door de werkbare onverschilligheid - we weten dat de ergste noden geïgnd worden - kunnen we ons toespitsen op het dagelijkse leven dat zoveel energie van ons allen vraagt. En belangstelling voor het wereldgebeuren koesteren om, in bepaalde omstandigheden ons goed hart te laten spreken en dankzij ons empathisch vermogen een helpende hand te reiken.

De stelling van professor Devisch is dus correct. De vrijzinnig humanist hoeft zich geen zorgen te maken.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

Ignaas Devisch

**Het empathisch teveel:
naar een werkbare onverschilligheid**

Amsterdam, De bezig bij

2017

175 p.

ISBN 978 90 231 4981 2

In de kijker

Op een koude middag in januari trok ik naar zee voor een babbel met Robert Ackaert. Ik kende Robert niet. Het was Marc Van Muylem, de voorzitter van het VHK, die ons met elkaar in contact bracht in functie van deze rubriek in De Sprokkel. Maar al snel zou ik niet meer zo onwetend zijn, want Robert vertelde honderduit over zijn leven en zijn werk. In de vorige edities van De Sprokkel kon je 'In de kijker' telkens terugvinden in de vorm van een interview. Deze keer stelden we geen vragen. Robert vertelde van a tot z, hieronder lees je zijn verhaal.

Robert
Ackaert

"Mijn vader is geboren in het jaar 1906, mijn moeder kwam twee jaar later ter wereld. Allebei kort voor het uitbreken van WOI. Mijn pa is maar tot zijn tiende naar school kunnen gaan, daarna moest hij gaan werken. Eerst als dakwerker bij zijn nonkel, later werd hij zelfstandig handelaar in rijwielen. Mijn ma deed ook *commerce*, ze had een winkel met huishoudartikelen, zoals wasmachines en Leuvense stoven. In dat nest ben ik geboren op 10 januari 1931. Ze hebben mij de naam Robert Joseph Baudouin gegeven. Mijn tweede naam, Joseph, erfde ik van mijn grootvader. En Baudouin zal een verwijzing zijn naar de prins die een paar maanden eerder geboren werd, en die later koning zou worden.

Toen ik 3 à 4 jaar was, stuurden ze mij naar de kleuterschool, bij de nonnen in Sint-Kruis. Je had maar twee scholen: een jongensschool en een meisjesschool. Ik herinner me nog dat er een staande klok in de klas stond. De nonnen vertelde dat elke keer de klok tikte er iemand naar de hel ging. Wij, toen nog kleine mannekes, waren daar natuurlijk doodsbenuwd van. Zo'n ogen trokken wel!

Maar ik heb ook leuke herinneringen aan de kleuterschool. Zo weet ik nog dat de nonnen rond gingen in de klas en aan alle kindjes vroegen wat ze later wilden worden. Toen ze bij mij kwamen, zeiden ze: 'Aan jou moeten we dat niet vragen hé, Robert, gij wordt voetballer!'. Inderdaad, ik had een voorliefde voor de bal. Dat is mij bijgebleven, want ik heb later veel gesport en nog.

Na de kleuterschool ging ik naar de jongensschool op Sint-Kruis. Ik was altijd de eerste van de klas! Ieder jaar werd in de parochiezaal de prijsuitreiking georganiseerd voor de afgestudeerden van de lagere school. Ik was overtuigd dat ik als eerste van de klas de medaille, diploma en boeken

zou ontvangen. Dat viel tegen... Mijn ouders moeten ergens 'gemanipuleerd' zijn om mij naar een betere school te sturen. Voor mij was dat een teleurstelling. De verandering van school was zwaar. Als twaalfjarige aanpassen aan een nieuwe omgeving en nieuwe vrienden zoeken, dat was niet evident. We leefden ook onder Duitse bezetting. Ik trok mijn plan en bij de Broeders Xaverianen, de frères, in Brugge eindigde ik de lagere afdeling met vrucht, hoewel het niveau veel hoger lag. Niettemin was ik toch nog altijd bij de eerste helft van de klas.

In de 5de moderne, waar ik nog wekelijks het maximum haalde in gedrag, vlijt, etc. kreeg ik een nieuwe klap te verwerken. Halfweg het eerste kwartaal (waarschijnlijk onder invloed van de geestelijkheid, met wie mijn ouders veel contact hadden) zou ik verder studeren aan het College. Latijn en Grieks was zagezegd de toekomst. Zagen ze in mij misschien een toekomstige pastoor? Inderdaad, zonder liegen, ik was een brave en volgzame jongen.

In het College moest ik wel herbeginnen in het 6de latijn met een achterstand van twee maanden. Ik kreeg afzonderlijk uren latijn terwijl de normale lessen doorliepen. Met de hakken over de sloot mocht ik doorgaan naar de 5de, waar Grieks erbij kwam.

Studeren aan het College, dat betekende veel naar de mis gaan. De leerlingen die in Brugge woonden gingen in de schoolkapel. Wie buiten de stad woonde was verplicht in zijn parochiekerk de dienst te volgen. De leraren controleerden onze aanwezigheid af en toe, en als je er niet was, dan had je prijs natuurlijk. Ik liep toch één keer tegen de lamp (lacht).

In de kerk moesten we toen nog geknield zitten op oude rieten stoelen. We droegen altijd een korte broek. Op het einde van de mis stond het riet geprent in de knieën. Dat deed geen deugd.

Ik begon moeite te krijgen met de geestelijken. De zondagmorgen was tegenwoordigheid vereist in het College om 10u voor de hoogmis. Nadien volgde een uur studie of lezing over één of andere heilige. Om 16u was het tijd voor de vespers en het lof. Dan nog een uur studie en zo was de mooie zondag voorbij (zucht). Door een beenkwetsuur op het einde van het voorlaatste jaar hinkte ik sowieso achterop en kon ik het laatste examen niet afleggen. Ik was bijna twintig en gaf er de brui aan. Het was mij teveel geworden.

De schoolbanken ruilde ik in voor een carrière bij het leger. Ik was een sportieve kerel. Het leger was echt iets voor mij. Daar heb ik nooit spijt van gekregen. Op mijn 56ste werd ik op pensioen gesteld.

In 1955 ben ik gehuwd met Liliane, een meisje dat ik hier in Koksijde had leren kennen. In die tijd was het normaal dat de legeraalmoezenier het huwelijk inzegende, maar eerst moest de parochiepriester daarvoor de toelating verlenen. Die reageerde afwijzend. De pastoor wou zelf de mis doen en de aalmoezenier mocht eventueel het huwelijk inzeggen. De pastoor twijfelde eraan of de aalmoezenier zou komen omdat die intussen door het bisdom verplaatst was. Maar kijk, op onze trouwdag was hij er toch. Hij zegende het huwelijk in, vooraleer de mis begon, wat ongebruikelijk was. Nadien verdween hij in het niets. Ik heb die aalmoezenier nooit teruggezien. Er moet iets vreemd aan de hand geweest zijn. De parochiegeestelijke wilde daarop geen commentaar geven. Dat heb ik altijd eigenaardig gevonden. Niettemin bracht het huwelijk ons twee kinderen, een zoon en een dochter. De familie zou verder uitbreiden met drie kleinkinderen en drie achterkleinkinderen.

Van 1963 tot 1967 verliet ik de basis om in Evere bij het Commando van de Luchtmacht een andere taak over te nemen. We gingen in Diegem wonen. In het schoolverlof kwamen mijn vrouw en kinderen naar Koksijde waar ik ze tijdens het weekend vervoegde.

Steeds meer bouwde ik mijn geloof af. Via Bob Rossel werden mijn vrouw en ik lid van het Vrijzinnig Huis. Af en toe woonden wij een activiteit bij, of kwamen we op zondag een aperitiefje drinken. Toen mijn vrouw ziek werd, kwamen we minder buiten. Er ging veel aandacht naar haar verzorging. Helaas is zij, na 59 jaar samenzijn, vier jaar geleden overleden.

Nu ga ik bijna elke week terug naar het Vrijzinnig Huis. Ik drink er iets, neem deel aan een activiteit en geniet om onder de mensen te zijn. Zo krijg ik nog meer respect voor de mens, aandacht voor iedereens mening zonder in discussie te gaan. Voor dit laatste ben ik waarschijnlijk nog te braaf, zoals ze mij vroeger vertelden. Ik hou me aan de leuze 'horen, zien en zwijgen', en verder zonder het in het latijn te zeggen 'een gezonde geest in een gezond lichaam'.

Voila, dat is mijn leven in het kort!"

Dankjewel voor je tijd Robert!

Europa

de noodklok luidt
uw blanke dagen zijn geteld

dit is
hun uur van wraak
op kruisvaarders
witte paters en fanaten
goddelijke vaders

vergelding voor nederlagen
eertijds in de woestijnen

hun troepen
hun piraten
stichten weer chaos op de kusten
als sprinkhanen als bijen
overvallen zij Europa

wij worden weer slaven
van moordenaars en van profeten

sanctus sanctus sanctus
dominus deus sabaoth
pleni sunt caeli et terra
gloria tua
hosanna in excelsis

zingen de terroristen in Londen en Parijs
benedictus qui venit in nomine domini

de argeloze eenvoud
de primitieve zielen
weer belaagd
door wapens
door maniakken

kom maar binnen kom maar binnen
nieuwe show nieuwe bluf nieuwe godsdienst

you're welcome to the European Union

Gedicht uit Kille
Heuvels

*Joris Maurits
Vanhaelewijn
2018*

JAARPLANNING - DEADLINES
Respecteer deze deadlines voor
het toesturen van gegevens:

Editie juli-augustus-september 2018
Dinsdag 22 mei

Editie oktober-november-
december 2018
Dinsdag 21 augustus

Vrijzinnig Huis Koksijde

Galloperstraat 48, 8670 Koksijde
Tel. 058 51 90 94
Gsm 0498 56 61 30
vanmuylem@skynet.be

huisvandeMens Diksmuide

Esenweg 30, 8600 Diksmuide
Tel. 051 55 01 60
diksmuide@demens.nu
www.demens.nu

Willemsfonds Koekelare

contactpersoon: André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

Willemsfonds Nieuwpoort

contactpersoon: Maurice
Bellefroid, Recollettenstraat 41,
8620 Nieuwpoort | Tel. 058 23 60 56
Gsm 0475 66 43 42
info@willemsfondsnieuwpoort.be

Willemsfonds

Veurne-De Panne-Koksijde

contactpersoon: Ivan Winnock
Sasstraat 7, 8630 Veurne
Tel. 058 31 23 57
ivan.winnock@skynet.be

Vrienden van het GO! Westhoek

contactpersoon: Annie Decler
14^e Artilleriestraat 7
8600 Diksmuide
Tel. 051 50 15 33
vriendengo.westhoek@gmail.com

HVV/OVM Westhoek

contactpersoon:
Anneleen Trogh
Sint Elisabethlaan 26
8660 De Panne
0494 85 12 27
anneleentrogh@hotmail.com

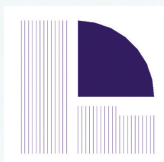
HVV/OVM Koekelare-Diksmuide

contactpersoon:
André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

**Uitstraling permanente vorming
Westkust**

contactpersoon:
Marc Mortier
Astridplein 3-401
8670 Koksijde
Gsm 0475 97 21 98
marc-mortier@telenet.be

Comité vzw Panne Instituut

contactpersoon:
Eddy Deboyser
Duinhoekstraat 98
8660 De Panne
Tel. 058 41 22 19
Gsm 0473 89 39 14
deboyser.eddy@skynet.be

Vermeylenfonds

Koksijde-Oostduinkerke

contactpersoon: Maurits
De Picker, Koninklijke Baan
190A/301, 8670 Koksijde
Gsm 0477 29 38 37
depicker.maurits@skynet.be